

Praha-Žižkov, 27. 12. 2020
P. Jareš

Apoštolské varování 2Te 2,1-12

Slovo „advent“ pochází z latinského slova *adventus*, což znamená „příchod“. Příchod samozřejmě proto, že si v Adventu připomínáme příchod Pána Ježíše na tento svět v podobě malého dítěte. Ve slově advent ovšem můžeme slyšet i druhý význam. Mám na mysli druhý příchod Pána Ježíše. Každý Advent nám tak může rovněž připomenout skutečnost, že náš svět se všemi jeho problémy tu nebude navěky. Blíží se návrat Krista a s ním viditelné nastolení Božího království. Když se v Bibli píše o druhém příchodu, bývá s tím spojena myšlenka, že na něj máme být připraveni. Pán Ježíš o mnohá staletí předešel našeho Julia Fučíka¹, když řekl: „*Bděte!*“ (Mk 13,37) Být bdělý (řečeno ve velké zkratce) znamená žít ve víře v Krista, v lásce k Bohu a k lidem. Tesaloničtí patrně příchod Pána Ježíše očekávali dychtivě. Nežili v dojmů, že to bude až někdy. Jak jsme na tom my? Jak ovlivňuje výhled ke druhému příchodu Krista náš každodenní život, naše smýšlení a jednání?

Možná nejsme na druhý příchod Krista tak „nažhavení“ jako Tesaloničtí, avšak i my potřebujeme vzít vážně apoštolovo varování. A možná právě v této tísnivé době je pro nás výstraha, kterou jsme četli, obzvlášť aktuální. Shrnutí Pavlovy rady je prosté: ***Nenechte se snadno vyvést z míry jakýmkoli zprávami o tom, že druhý příchod Pána Ježíše už nastává.*** Apoštol zde uvádí tři možné cesty, kterými by taková klamná zpráva mohla přijít. První z nich je *projev ducha* (doslova „duch“, Ř. PNEUMA, verš 2). Do této kategorie by spadala různá rádooby prorocství o konci světa. Vnuknutí a sny. Řeči typu: „Pán mi dal ujištění, že nezemřu, dokud Krista neuvídím přicházet.“ Druhým kanálem klamu může být *řeč* (doslova „slovo“, Ř. LOGOS, verš 2). Pod toto označení by mohly spadat rozmanité výklady biblických textů, které mluví o posledních věcech (např. z knihy Daniel a Zjevení). Výklady, které určují přesná data Kristova příchodu. Nebo výklady, které vyvolávají falešný dojem, že konec světa je již za dveřmi. Třetím kanálem klamu mohl být *dopis* (také verš 2; Ř. EPISTOLÉ), domněle pocházející od apoštola a jeho přátel. Možná už tehdy někdo Pavlovým jménem nějaké dopisy o konci světa napsal. Pravost Druhého listu Tesaloničtým měla být potvrzena tím, že v závěru Pavel připsal několik slov vlastní rukou (2Te 3,17n).

K nám dnes mohou podobné poplašné zprávy doputovat zejména prostřednictvím internetu. A tak bychom se neměli nechat snadno vyvést z míry ani nějakým e-mailem či videem, obsahujícím zneklidňující zprávy. V našem životě víry bychom měli mít určitou rovnováhu. Na jednu stranu potřebujeme očekáváním návratu Páně opravdu žít. Na druhou stranu si potřebujeme dát pozor, abychom si nedělali klamné naděje. Bůh má jistě i dnes své proroky. Vedle pravých proroků a pravých prorocství existují ovšem i podvrhy, tedy falešní proroci a falešná prorocství. Pozor tedy, aby nás někdo neoklamal. Pozor na nejrůznější alarmující zprávy, které přicházejí například prostřednictvím internetu, elektronické pošty. „*Prostoduchý kdečemu důvěřuje, kdežto chytrý promýšlí své kroky.*“ (Př 14,15 ČEP)

Apoštol Pavel upozorňuje na to, že dříve než přijde Pán Ježíš, musí se objevit „člověk nepravosti“ (verš 3). To je onen Antikrist - Kristův protivník a zároveň falešný Kristus, který se má objevit na konci věků (srov. 1J 2,18). Jakýsi politicko-náboženský vůdce, který se bude stavět nad Boha, konat divy a přesvědčivě klamat lidi. Samozřejmě se už v dějinách církve vyskytla celá řada konkrétních návrhů, kdo by mohl Antikristem být. Tak například náš Jan Milíč z Kroměříže (1325-1374) prý

1 Komunistka Julius Fučík (1903-1943) byl znám svým výrokem: „Lidé, bděte!“

během svého kázání označil za Antikrista přítomného císaře Karla IV. Císař tehdy Milíčův útok velkoryse snesl a nepožadoval kazatelovo potrestání. Dalšími kandidáty na Antikrista byli třeba Napoleon a Hitler. Před časem určití lidé pokládali za Antikrista amerického prezidenta Obamu. V současnosti je pro některé žhavým kandidátem na tuto „funkci“ pan Bill Gates. A existují ještě další názory. Jeden křesťanský autor například napsal: „*Na základě studia starozákonních prorocství můžeme dojít k závěru, že antikristovský duch je islám a že politicko-náboženský vůdce označovaný jako Antikrist, který povstane v poslední době, bude pravděpodobně muslim.*“² Na scéně dějin se už tedy objevily různé postavy a proudy, které v sobě měly něco antikristovského. Zatím však nepovstal nikdo, kdo by dosahoval „kvalit“ člověka nepravosti, o kterém zde píše apoštol. Například dosud nikdo neusedl v chrámu Božím a nevydával se za Boha (verš 4). Ohledně zesnulých kandidátů na Antikrista si už můžeme být jisti, že těmi Antikristy s velkým „A“ nebyli. Pán Ježíš po jejich smrti nepřišel. A jistě bychom si ušetřili mnoho času a energie, kdybychom se podobnými spekulacemi příliš nezabývali. Spíše je třeba zaměřit se na to, abychom žili svatě a v lásce Boží.

Zda nás Antikrist, nebo i všelijaké alarmující zprávy, oklamou nebo neoklamou, to bude hodně záviset na našem postoji. Potřebujeme si pěstovat postoj, který byl tak vlastní našemu Janu Husovi. Apoštol Pavel se ho dotýká ve verši 10. Je to *láska k pravdě*. Jan Ámos Komenský se o něm zmiňuje ve svém *Kšaftu umírající matky Jednoty Bratrské*. Jednota bratrská, zosobněná jako matka, tu svému národu odkazuje své nejcennější poklady: „*Předně lásku k čisté Boží pravdě, kterou nám (...) začal Pán ukazovat službou našeho Mistra Jana Husa a kterou on se svým pomocníkem i jinými mnohými věrnými Čechy zpečetil svou krví, ...*“³

Láska k pravdě, to není jen jakýsi pocit lásky k pravdě. Znamená to, že pravdě sloužíme. Jsme vždy ochotni pravdu poznávat, opouštět mylné postoje, měnit podle pravdy své smýšlení a jednání. Zejména se tu jedná o pravdu evangelia, kterou obsahuje Bible. Stejný přístup bychom ale měli mít i k pravdě (tedy skutečnosti, realitě), kterou zjišťujeme z jiných zdrojů (např. vědeckým výzkumem). Z Bible se navíc dovídáme, že pravdou je sám Pán Ježíš Kristus (J 14,6). Budeme - li ochotni své myšlení, postoje i jednání neustále korigovat podle něj, pak máme naději, že nepodlehne žádnému klamu.

2 Petr Krpec, *Příchod Antikrista a jeho říše*, str. 11; Petr Krpec 2015

3 Jan Ámos Komenský, *Kšaft umírající matky Jednoty Bratrské*; Praha 1879, nákladem Spolku Komenského, str. 24. Úplnější znění věty ve staré češtině: „*Napřed milost k pravdě Boží čisté, kterouž nám před jinými národy prvé službou Mistra Jana Husa našeho ukazovati začal Pán, a kterouž on s pomocníkem svým i jinými mnohými věrnými Čechy krví svou zpečetil, ...*“